

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2014. évi december hó 2. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A rongálás büntette és más bűncselekmények miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indult büntető ügyben a Győri Törvényszék 2014. évi január hó 13. napján kihirdetett B.419/2012/42. számú **ítéletét megváltoztatja**, **I.r.** és **II.r.** vádlottak vonatkozásában megállapítja, hogy a lopás büntette minősítésének jogszabályhelye a Btk.370.§./1/ bekezdés, /2/ bekezdés ba., és bb./ alpontja, /4/ bekezdés b./ pontja.

III.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket egységesen a Btk.370.§./1/ bekezdés, /2/ bekezdés ba., bb./ és bc./ alpontja, /4/ bekezdés b./ pontja szerinti társtettesként, folytatólagosan elkövetett lopás büntettének minősíti.

Ezért **III.r.** vádlottat a halmazati büntetésre utalás mellőzésével 3 /három/ év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 /három/ év közügyektől eltiltásra **í t é l i .**

A szabadságvesztésbe beszámítja a 2014. február hó 15. napjától a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt.

A bíróság **I.r.** és **II.r.** vádlottakkal szemben egyaránt 1.745.859.- /Egymillió-hétszáznegyvenötezer-nyolcszázötvenkilenc/ Ft, míg a **III.r.** vádlottal szemben 200.362.- /Kettőszázezer-háromszázhatvankettő/ Ft vagyonekobzást rendel el.

Az ítéletből mellőzi a 2013. március 4-re, szeptember 5-re és november 18-ra vonatkozó tárgyalási időpont megjelölését.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét **I.r.**, **II.r.** és **III.r.** vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A **I.r.** és **II.r.** vádlottak által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban 24.000.- /huszonnégyezer/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyből a vádlottak egyenként 8.000-8.000.- /Nyolcezer - nyolcezer/ Ft bűnügyi költséget kötelesek felhívásra az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s :

A Győri Törvényszék a B.419/2012/42. szám alatti ítéletében **I.r.** és **II.r** vádlottakat bűnösnek mondta ki a 2012. évi C. törvény 371. § (1) és (5) bekezdése szerint minősülő 1-1rb. társtettesként, folytatólagosan elkövetett különösen nagy kárt okozó rongálás büntetében és a Btk. 370. § (1), (2) bekezdés ba.) és bc.) pontjai, (4) bekezdés b.) pontja szerint minősülő 1-1rb. társtettesként, folytatólagosan, üzletszerűen, bünszövetségben, nagyobb értékre elkövetett lopás büntetében. Ezért halmazati büntetésül mindkettőjüket 5-5 évi szabadságvesztésre és 5-5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztésről akként rendelkezett esetükben, hogy azt börtönben kell végrehajtani és abból a vádlottak a 2/3-ad rész kitöltését követően bocsáthatók feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe **I.** és **II.r** vádlottak vonatkozásában beszámította az általuk előzetes fogvatartásban töltött időt és mindkettejükkel szemben 1.745.863 forint erejéig vagyonekbobzást rendelt el.

III.r vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 371. § (1) és (4) bekezdés a.) pontja szerint minősülő társtettesként, folytatólagosan elkövetett jelentős kárt okozó rongálás büntetében és a Btk. 370. § (1), (2) bekezdés ba.) és bc.) pontja, (4) bekezdés b.) szerint minősülő társtettesként, folytatólagosan, üzletszerűen, bünszövetségben nagyobb értékre elkövetett lopás büntetében. Ezért halmazati büntetésül 5 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Akként rendelkezett, hogy a szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani és abból a **III.r** vádlott a 2/3-ad rész kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. **III.r** vádlottal szemben 200.363 forint erejéig vagyonekbobzást rendelt el. Kötelezte a vádlottakat külön-külön, illetőleg egyetemlegesen az első fokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen **I.r.** és **II.r.** vádlottak valamint védőik enyhítés, míg **III.r.** vádlott és védője felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában a védelmi oldalról bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Hivatkozott arra, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat betartva folytatta le a bizonyítási eljárást, logikus és törvényes mérlegelő tevékenysége eredményeképpen megalapozott tényállást állapított meg. Utalt azonban arra, hogy **1. tanú** vallomását ki kell rekeszteni a bizonyítékok köréből, mivel a bizonyítás megismétlésekor elmaradt nevezett tanú kihallgatása. Álláspontja

szerint a megalapozott tényállásból az első fokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlottak büntetőjogi felelősségére, a bűncselekmények minősítése I. és II.r vádlottak vonatkozásában helyes azzal a pontosítással, hogy a lopási cselekmény minősítő körülménye nem a vonatkozó törvényhely bc.) pontjában írt dolog elleni erőszak, hanem a bb.) pontjában írt üzletszerűség. III.r vádlott esetében hivatkozott a 42/2007. BK. véleményre, melyből következően III.r vádlott esetében nincs helye a rongálás és a lopás halmazatban történő megállapításának, hiszen mindkét bűncselekményt 1-5 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény. Az első fokon kiszabott büntetésekkel kapcsolatosan utalt arra, hogy azok egyik vádlott vonatkozásában sem túlzottak, s a belső arányosság követelményeinek is megfelelnek. Nem osztotta azonban az első fokú bíróság vagyonek kobzásra vonatkozó rendelkezését. Hivatkozott arra, hogy a vagyonek kobzás célja az elkövető vagyongyarapodásának az elvonása, ekként a vádlottakkal szemben egyenlően elosztva a hulladékfém értékesítésből származó 80.000 forint vagyona kell vagyonek kobzást elrendelni. Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéletbevezető részéből mellőzze a 2013. március 4., szeptember 5. és november 18-i tárgyalási időpontok megjelölését, I. és II.r vádlottak vonatkozásában a lopás büntetnének a minősítésénél a bc.) pont helyett a bb.) pontot hívja fel, III.r vádlott cselekményét egységesen, a Btk. 370. § (1), (2) bekezdés ba.), bb.), bc.) pontjaira figyelemmel, a (4) bekezdés b.) pontja szerint minősülő és büntetendő lopás büntetnének minősítse. A vádlottakkal szemben fejenként 26.665 forint erejéig rendeljen el vagyonek kobzást, egyebekben pedig az első fokú ítélet további törvényes rendelkezéseit hagyja helyen.

A másodfokú nyilvános ülésen **I.r. vádlott** védője az enyhítést célzó fellebbezését fenntartotta. Hivatkozott arra, hogy leginkább I. r. vádlott magára és vádlott-társaira is terhelő, tényfeltáró vallomása volt alkalmas a tényállás megállapítására. Segítette a felderítést a fényképről történő felismerésre bemutatás során is, hiszen a társait beazonosította. Álláspontja szerint ezen enyhítő körülményeket nagyobb nyomattal kellett volna értékelnie az első fokú bíróságnak. Hivatkozott emellett az I. és II. r. vádlott közt észlelhető belső aránytalanságra is, mely véleménye szerint abból fakad, hogy a törvényszék indokolatlanul nagyobb nyomattal tulajdonított II. r. vádlott büntetlen előéletének és nem volt figyelemmel arra, hogy II. r. vádlott vallomása kevésbé volt elfogadható, mint **I.r. vádlotté**. További enyhítő körülményként kérte értékelni a **T. Kft.** részéről megnyilvánuló, a sértetti közrehatáshoz közelítő magatartást, mely a biztonsági berendezések hiányában, laza ellenőrzésben nyilvánult meg, valamint azt, hogy a tettenérés miatt a cselekmény egy része kísérleti szakban maradt. Nyomatékos enyhítő körülmény álláspontja szerint a jelentősebb időmúlás, melyet az I. r. vádlott végig fogvatartásban töltött. Végül hivatkozott arra is, hogy egyetért a fellebbviteli főügyészség **1. tanú** vallomásának értékelhetőségével kapcsolatos, illetve a vagyonek kobzásra vonatkozó indítványával.

II. r. vádlott védője szintén tartotta az enyhítésre irányuló fellebbezést, ezzel együtt is jelezve, hogy a megrongált játékgépeknek nincs forgalomképes értékük, nem került kellően bizonyításra az elkövetési érték, illetve az sem, hogy a vád tárgyát képező összes játékgépet, egyéb berendezést csak és kizárólag a vádlottak rongálhatták meg. Utalt ezzel kapcsolatosan a szomszéd tanúk vallomására, mely szerint több alkalommal is történt betörés a telephelyen. Osztotta a törvényszék azon álláspontját, hogy az elbíráláskor hatályos Btk. alkalmazása nyújt kedvezőbb elbírálást. Védenccé vonatkozásában további enyhítő körülményként kérte értékelni az időmúlást, hogy a II. r. vádlott a tettenéréstől kezdődően fogva van, elismerte felelősségét, azt hogy büntetlen előéletű, valamint védőtársával egyezően maga is hivatkozott a sértetti közrehatásra.

III. r. vádlott védője a felmentést célzó fellebbezést fenntartotta, azt másodlagos kérelemként kiegészítette enyhítésre irányulóan is. A felmentés alapjaként III. r. vádlott tévedésére, mint büntethetőséget kizáró okra hivatkozott, mely abból adódott, hogy a körülményekből tévesen arra következtetett, hogy a magatartásával nem valósít meg bűncselekményt. A másodlagos kérelemmel kapcsolatosan hivatkozott a sértett nemtörődömségére, hanyagságára, a vádlott személyiségzavarára, az időmúlásra, védenccé cselekvőségére, melyre tekintettel még előélete mellett is aránytalanul súlyos az első fokon kiszabott büntetés.

A fellebbviteli főügyészség képviselője fenntartotta az átiratban foglaltakat hivatkozva arra, hogy I. és II. r. vádlottak esetében a törvényszék maximálisan figyelembe vette az enyhítő körülményeket, hiszen a büntetésük 2 évvel elmarad a középértéktől. III. r. vádlott esetében a büntetés meghaladja azt, de a cselekménye többszörös minősülése és előélete miatt az adott büntetés mégsem eltúlzott.

A nyilvános ülésen megjelent vádlottak csatlakoztak védőikhez.

A fellebbezésekre tekintettel az ítéletábra a törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348.§-a szerint mindhárom vádlott vonatkozásában.

Ennek során megállapította, hogy az akkor hatályos Be. 44.§ /5/ bekezdésében írt tilalom ellenére a 2013. március 4. szeptember 5. és november 18. napján tartott folytatólagos tárgyalásokon II.r. vádlott védelmében dr. Szabó Kálmán ügyvéd helyett dr. Schwarcz Réka, illetve dr. Illés Annamária ügyvédjelöltek jártak el. Ezt az egyébként a Be. 373.§ /1/ bekezdés II/d. pontjában írt abszolút hatályon kívül helyezést eredményező eljárási hibát azonban az első fokú bíróság még időben észlelte, és Be-szerűen korrigálta is, amikor a 2014. január 13. napján tartott folytatólagos tárgyaláson a bizonyítást megismételte, ismét kihallgatta a vádlottakat, **1. tanú** kivételével a már kihallgatott tanúkat. **1. tanú** vonatkozásában a törvényszék

nem élt a Be. 287.§ /4/ bekezdésében írt eljárási technikával sem, vagyis nem ismertette a korábbi tárgyaláson tett vallomását, így mint ahogy a fellebbviteli főügyészség is utalt rá, tanúvallomását ki kell rekesztetni a bizonyítékok köréből. Megállapítható azonban, hogy ezzel együtt sem vált megalapozatlanná a törvényszék ítéletének tényállása. Egyéb eljárási hibát az ítélet tábla nem észlelt.

Az első fokú bíróság a fenti kivételtől eltekintve beszerezte és tényállás anyagává tette a tényállás megalapozott megállapításához szükséges bizonyítékokat. Részletesen foglalkozott **I.r. vádlott** többször előterjesztett nyilatkozataival, értékelte a tettenérés során rögzített adatokat, az abból levonható következtetéseket. Ezekből kiindulva vizsgálta, hogy mennyiben fogadható el II. és III. r. vádlottak védekezése. A védelem egységesen támadta a sértettet a biztonsági rendszer hiányosságai, az ellenőrzés nem megfelelő volta miatt. Az azonban megállapítható volt, hogy a sértett a 2011. decemberi betárolástól kezdve 2012. január közepéig eleget tett ellenőrzési kötelezettségének, ez idő alatt semmilyen rendellenességet nem észlelt. A T. Kft. sértett képviselője pontosan be tudott számolni arról, hogy a játékgépeket, egyéb eszközöket miért, mikor, milyen módon tárolták be a raktárhelyiségbe, hogy készítette el a leltárt, ez alapján hogyan mérte fel a bűncselekménnyel érintett tárgyak körét elmondva azt is, hogy mi lett volna későbbiekben a sorsuk. **2. tanú** erre vonatkozó vallomásával kapcsolatosan nem merült fel olyan adat, amely nyilatkozatát megkérdőjelezné, a tanút hiteltelenné tenné. A nyomozati munka kiterjedt a fémhulladék értékesítési folyamatának feltárására is. Az első fokú bíróság az így beszerzett mázsajegyek adatait is tárgyalás anyagává tette. Ezekből olyan fontos tények voltak megállapíthatóak, mint az leadó személye, a fém mennyisége, az azt szállító jármű rendszáma. Az első fokú bíróság éppen a megrongált gépek speciális helyzetéből adódóan igen részletesen meghallgatta a tárgyszakértőt is, aki szakszerűen és érthetően minden kérdésre, így a védelmi felvetésekre is elfogadható választ adott.

Az első fokú bíróság a fenti bizonyítékok okszerű, logikus értékelésével, lényegében a Be. 351.§ /2/ bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól mentes, megalapozott tényállást állapított meg. Nyilvánvaló számolási hiba folytán azt csak annyiban kell pontosítani, hogy az I. és II. r. vádlottak által eltulajdonított fém alkatrészek értéke összesen 3.692.080 Ft, míg III.r. esetében ugyanez 601.080 Ft. Ezzel a kiegészítéssel az első fokú bíróság ítélete teljes mértékig megalapozott, így alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának is. A törvényszék indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést az első fokú bíróság a vádlottak bűnösségére.

Az időközben bekövetkezett Btk. módosításra figyelemmel a törvényszéknek állást kellett foglalnia az időbeli hatály kérdésében is. A vagyoni elleni bűncselekmények

értékhatárainak emelkedését, ezáltal a lopási cselekmény enyhébb minősülését eredményező és a feltételes szabadságra vonatkozó, az elbíráláskor hatályos Btk. kedvezőbb rendelkezéseit tekintve megalapozottan döntött úgy, hogy mindhárom vádlott esetében a 2012.évi C. tv / új Btk./ alkalmazása indokolt. Ennek alapul vételével helyesen nevezte meg és lényegében minősítette is az adott cselekményeket I. és II.r. vádlott esetében. Mint ahogy a fellebbviteli főügyészség is rámutatott, a lopási cselekmény egyik minősítő körülményének, az üzletszerűségnek tévesen jelölte meg a jogszabályhelyét. Ezért az ítéletábra a Be. 372.§-a alapján a törvényszék ítéletét megváltoztatta és megállapította, hogy **I.r.** és **II. r.** vádlottak vonatkozásában a lopás büntette minősítésének jogszabályhelye a Btk. 370.§ /1/ bekezdés, /2/ bekezdés ba/ és bb/ alpontja és a /4/ bekezdés b/ pontja.

III.r. vádlott esetében a fellebbviteli főügyészség helytállóan hivatkozott arra is, hogy a terhére rótt cselekmények minősítése nem felel meg az egységes bírói gyakorlatot alakító 42/2007. évi Bk. véleményben kifejtett érvelésnek, mely egyértelművé tette, hogy amennyiben a lopás és rongálás törvényi büntetési tétele azonos, a két bűncselekmény halmazata nem állapítható meg, még akkor sem, ha a rongálás és lopás elkövetési értéke közt a rongálási cselekményt tekintve jelentősebb - akár több tízmillió forintos - eltérés is észlelhető. III.r. vádlott esetében a Btk. a lopási és rongálási cselekményt is egyaránt 1-5 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni, így a terhére rótt cselekményeket egységesen, dolog elleni erőszakkal is elkövetett lopási cselekményként kell értékelni az üzletszerűen és bűnszövetségben történő elkövetés mellett.

Mindezek alapján az ítéletábra a III. r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket egységesen a Btk.370.§./1/ és /2/ bekezdés ba./ bb./ bc. alpontja és a /4/ bekezdés b./ pontja szerinti társtettesként, folytatólagosan, nagyobb értékre, üzletszerűen, bűnszövetségben, dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás büntettének minősítette.

A III.r. vádlott esetében a minősítés változása folytán új büntetés kiszabása vált szükségessé a másodfokú eljárásban. A cselekmény konkrét tárgyi súlya lényegében az eltérő minősítés ellenére sem változott. Az első fokú bíróság által feltárt és az ítéletábra által is figyelembe vett súlyosító és enyhítő körülmények, az alanyi és tárgyi oldal egybevetése mellett az ítéletábrának a belső arányosság követelményét is szem előtt kellett tartania a büntetés tartamának meghatározásakor.

Mindezeket a büntetés kiszabási elveket alapul véve a másodfokú bíróság úgy találta, hogy a III.r. vádlott cselekvőségét, a bűncselekményben betöltött szerepét, a bűnösség fokát tekintve cselekménye még az előélete mellett is enyhébb megítélésű vádlott-társaiéhoz képest.

I.r. és **II.r.** vádlottak esetében cselekményük tárgyi súlyát nagyban emeli, hogy tisztában voltak azzal, hogy a megszerezni kívánt, tényleges értékének töredékéért

értékesíthető fém alkatrészek megszerzése érdekében a sértett számára igen komoly, vagyoni kárt okozva követik el a rongálási cselekményt. A több mint 50 millió forintot meghaladó rongálási kárt okozó vádlottakkal szemben a felhívott enyhítő körülményekre is figyelemmel a törvényszék tetтарыыos бüntetését szabott ki. A középмértéket 2 évvel el nem érő бөртөнбüntetés kisebb mértékű mérséklésére a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség, olyan mérvű enyhítés pedig, amely ezen felülbírálat során megengedett, sem I.r. sem II.r. vádlottak vonatkozásában nem indokolt. A fentiek miatt nem volt orvosolható a védelem által is hivatkozott I.r. és II.r. vádlott бüntetésében fellelhető kisebb fokú belső aránytalanság sem.

A fentiekre tekintettel I-II.r. vádlottak бüntetésével is arányosítva, az ítéлötábla III.r. vádlottat a halmazatra utalás mellözésével 3 évi бөртөнben végrehajtandó szabadságvesztésre, és ehhez igazodóan 3 év közүgyektől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztésbe a Btk.92.§./1/-/2/ bekezdése szerint beszámította a III.r. vádlott által - jogerős szabadságvesztés бüntetéséből való szabadulását követően - előzetes letartóztatásban töltött időt.

A tényállás pontosításából adódóan korrigálni kellett az egyébként a törvényi rendelkezéseknek megfelelően alkalmazott vagyонelkobzás összegét is mindhárom vádlott vonatkozásában a rendelkező részben írtaknak megfelelően. A számolási hibát kivéve ugyanis az első fokú bíróság nem tévedett, amikor a vagyонelkobzás alapjaként a vádlottak által eltulajdonított fém alkatrészek тényleges értékét vette figyelembe. A vagyонelkobzás célja a бűнös úton szerzett vagyон elvonása. Ebből a szempontból jelen esetben az elvétel révén megszerzett vagyон тényleges értéke a meghatározó, a vagyонelkobzás szempontjából nem bír relevanciával, hogy az értékesítés révén тénylegesen milyen haszonra tettek szert a vádlottak.

Ahogy arra már az ítéлötábla az eljárási szabályokat vizsgálva rámutatott, a 2013. március 4-i, szeptember 5-i és november 18-i tárgyalási napokon olyan eljárási szabálysértés történt, melynek folytán az ezen tárgyalási napokon felvett bizonyítás megismétlésre került, így az első fokú bíróság ítéлетének bevezető részéből ezeket a tárgyalási időpontok megjelölését mellözni kellett.

Tekintve, hogy a törvényszék ítéлетének további rendelkezései törvényesek, az ítéлötábla egyebekben az első fokú bíróság ítéлетét mindhárom vádlott vonatkozásában helybenhagyta a Be.371.§./1/ bekezdése alapján.

I.r. és **II.r.** vádlottak esetében a Btk.92.§./1/és /2/ bekezdése szerint beszámította az első fokú ítélet kihirdetése óta a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A Be.381.§. /1/ bekezdése alapján kötelezte a vádlottakat a felmerülés arányában a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére.

Győr, 2014. december 2. napján

Dr.Kovács Tamás sk.	Dr.Takácsné dr. Helyes Klára sk.	Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és ezáltal a Győri Törvényszék 2014. január hó 13. napján kihirdetett B.419/2012/42. szám alatti ítéletének meg nem változtatott része **I.r.**, II.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2014. évi december hó 2. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül kiadó